

El 15 d'abril del 1920 era fundat el Partit Comunista d'Espanya

CARTA DEL COMITE EXECUTIU DEL P. S. U. de C.

A LA COMPANYYA

DOLORES IBARRURI,

AL COMPANYY

SANTIAGO CARRILLO

AL COMITE CENTRAL DEL

**PARTIT COMUNISTA
D'ESPANYA**

Benvolguts companys :

En complir-se el 50 Aniversari de la fundació del Partit Comunista d'Espanya, el Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya i — n'estem segurs — tots els comunistes catalans, us saludem fraternalment, així com a tots els militants del Partit i als treballadors d'Espanya.

El 15 d'abril del 1920, al caliu del triomf de la gran Revolució Socialista d'Octubre a Rússia, naixia a Madrid el Partit Comunista d'Espanya, partit de nou tipus, inspirat en la ideologia marxista-leninista, en els mètodes i principis leninistes d'organització. L'exemple del proletariat rus, més l'experiència adquirida per la classe obrera espanyola a través de lluites heroiques, però sempre malogrades per manca d'un partit autènticament revolucionari, feien inajornable la creació d'aquest partit per tal de donar al combat de les amples masses treballadores de la ciutat i del camp una direcció adequada.

Des del primer moment, el Partit Comunista va inscriure en les seves banderes la conquesta de la unitat proletària i de les masses treballadores com una necessitat de la lluita revolucionària per la democràcia i el socialisme.

Esforçant-se per desenrotllar en el terreny teòric el marxisme-leninisme d'acord amb la realitat espanyola, el Partit va formular les tasques històriques de la revolució democràtica que Espanya necessitava. Havent de lluitar contra el sectarisme i les deformacions en el moviment obrer i en les seves pròpies files, el Partit defensà les aspiracions econòmiques, socials i polítiques de la classe obrera i de les masses populars, la reforma agrària, el dret de les nacions de Catalunya, Euskadi i Galícia a l'autodeterminació, considerant justament que la unitat de l'Estat espanyol només podia cimentar-se sobre la base del respecte a aquests principis.

(passa a p. 2)

A LA PAGINA 4 :

**El leninisme, inapreciable llegat
pel moviment comunista
internacional**

per

JOSEP MOIX

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Abril, 1970

NUMERO EXTRAORDINARI

Preu : 2 pts.

EN EL CENTENARI DEL NAIXEMENT DE LENIN

DECLARACIO DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

El 22 d'abril del 1870 naixia a Simbirsk, ciutat de les ribes del Volga, Vladimir Iliix Lenin.

Cap altre home de l'època contemporània ha influït tan decisivament com Lenin en els destins de la Humanitat.

Forjador principal del Partit Comunista de Rússia, dirigent indiscutible de la gran Revolució Socialista d'Octubre i del primer Estat proletari, Lenin simbolitza l'obertura d'una nova època de la Història : l'època de les revolucions proletàries i del triomf del Socialisme.

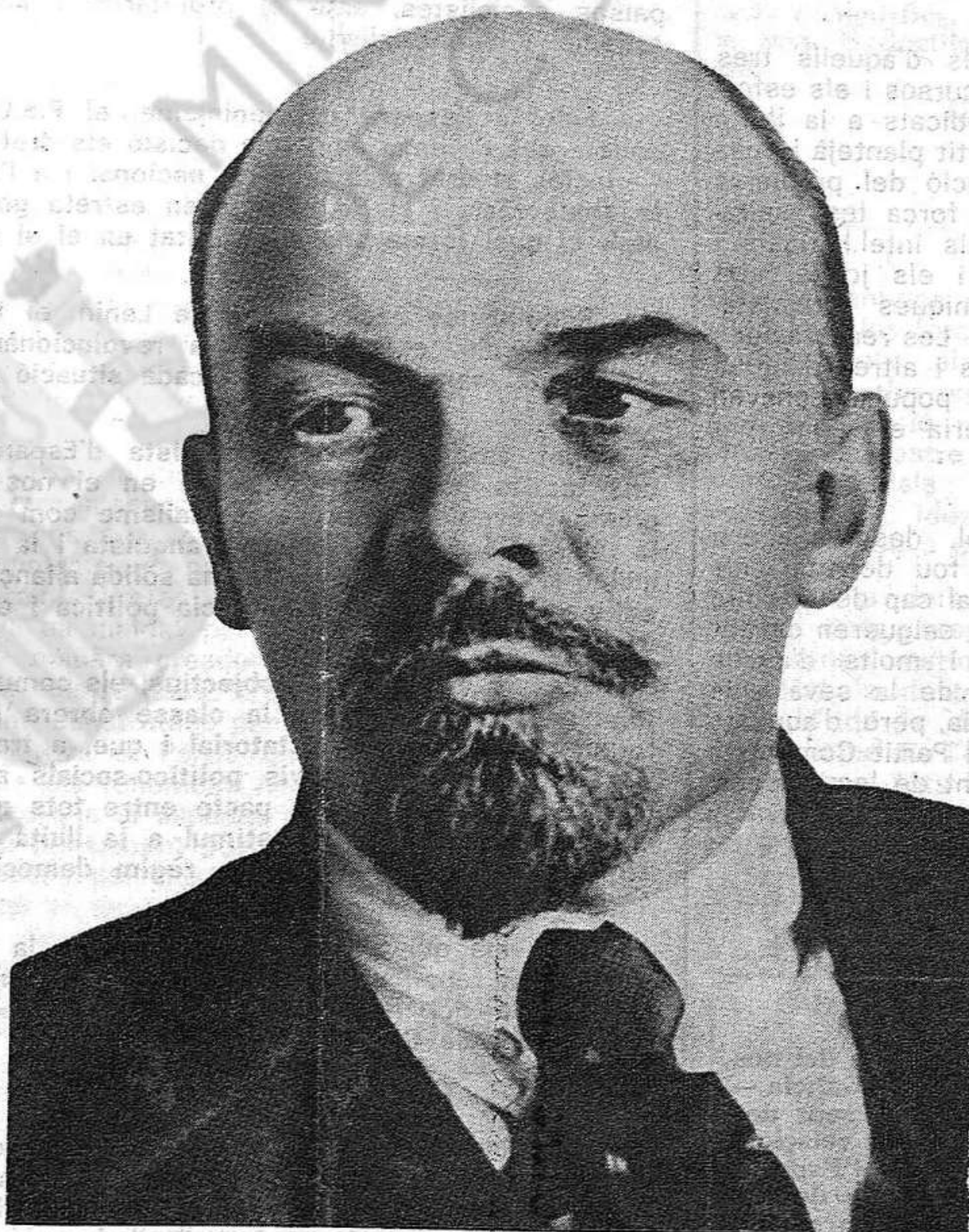
Deixeble eminent de Marx i Engels, continuador i impulsor de l'obra d'aquests en l'època de l'imperialisme, Lenin proporcionà al proletariat les armes que necessitava per a destruir l'Estat dels capitalistes, instaurar el seu propi poder i edificar una nova societat basada en la propietat col·lectiva dels mitjans de producció, lliure d'exploitadors i explotats.

Sota el nou poder creat per Lenin, els pobles de la abans endarrerida Rússia assoliren èxits inigualats en el desenrotllament econòmic i cultural i la U.R.S.S. esdevingué la segona potència mundial. I gràcies a l'existència de la

U.R.S.S. a l'heroïsmo i sacrifici del poble soviètic, els agressors feixistes foren derrotats en la segona guerra mundial i el socialisme s'aferma avui en 14 Estats d'Europa, Asia i Amèrica en els quals viuen més d'un terç dels habitants de la terra.

El leninisme és considerat, amb raó, com el marxisme del segle XX, com la ideologia que impulsa la lluita de la classe obrera contra el capitalisme a escala universal, principal força motriu dels progressos econòmics, científico-tècnics i de tot ordre a què assistim en els nostres dies. L'expansió del leninisme, la lluita per la seva aplicació en cada país, és així mateix la garantia que el socialisme triomfarà arreu del món, que tots els pobles de la terra viuran en un esdevenidor no llunyà en una societat sense classes, sense fam i sense explotació, sense opressió nacional ni guerres fraticides.

(passa a p. 2)

CINQUANTA ANYS DE PER LA INDEPENDENCIA PEL

Carta del Comitè
a la companya Dolores Ibàrruri,

(ve de p. 1)

En els anys difícils, quan les hordes de Hitler i Mussolini envairen Europa, milers de comunistes espanyols educats pel Partit en els nobles ideals de l'internacionalisme

proletari, lluitaren, sofriren i moriren en tots els fronts on es combatia la bèstia nazi.

(passa a p. 3)

El Partit Comunista, al cap del qual s'hi trobava el company José Diaz, fou el primer en denunciar, en lluitar contra els perills feixistes que en els anys anteriors a la guerra civil planaven sobre d'Espanya. I quan, a despit dels esforços i de la lluita decidida contra les forces reaccionàries, aquestes se sublevaren contra la República sorgida de la voluntat popular, els comunistes foren l'ànima, la força millor organitzada de la resistència al feixisme. Batent-se al capdavant de les masses en una lluita desigual contra les forces feixistes nacionals i internacionals, el Partit Comunista, amb un elevat esperit patriòtic i internacionalista, defensà la República i la causa de la democràcia en el món.

En les condicions difícils d'aquells tres anys de guerra, quan els recursos i els esforços més grans estaven dedicats a la lluita armada en els fronts, el Partit plantejà i posà en marxa la veritable solució del problema de la terra; defensà amb força les aspiracions dels treballadors, dels intel·lectuals i estudiants, de les dones i els joves, així com les llibertats autonòmiques conquistades per Catalunya i Euskadi. Les realitzacions polítiques, socials, culturals i altres d'aquell ric període de democràcia popular donaven ja una visió d'allò que seria el règim per el qual es combatia.

Quan el poble espanyol, després d'una guerra sagnant i heroica, fou derrotat, els comunistes es col·locaren al cap de la lluita clandestina. Milers d'herois caigueren davant dels pelotons d'execució i molts d'altres deixaren els millors anys de la seva vida en les presons. Ni un sol dia, però, d'aquests trenta anys de dictadura el Partit Comunista deixà de lluitar al capdavant de les masses, unint-les i organitzant-les, mantenint viva la resistència i l'esperança.

« ... Volem que les nacionalitats del nostre país — Catalunya, Euskadi i Galícia — puguin disposar lliurement dels seus destins, per què no?, i que tinguin relacions cordials i amistoses amb tota l'Espanya popular. Si ells volen alliberar-se del jou de l'imperialisme espanyol, representat pel poder central, tindran la nostra ajuda. Un poble que oprimeix d'altres pobles no es pot considerar lliure. I nosaltres volem una Espanya lliure. »

JOSE DIAZ,

discurs pronunciat al Salón Guerrero,

Madrid, 1936.)

EN EL CENTENARI DE LENIN

DECLARACIO DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

(ve de p. 1)

A les vigílies del 22 d'abril del 1970, dia del Centenari del naixement de Lenin, el Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit marxista-leninista de la classe obrera de Catalunya, reafirma la seva voluntat de seguir la via del leninisme encapçalant amb decisió la lluita pel triomf del Socialisme i el Comunisme en el nostre país, reforçant la seva solidaritat amb el moviment comunista internacional, amb el Vietnam heroic i amb els altres països socialistes, amb el proletariat i amb tots els pobles que lluiten contra el capitalisme i l'imperialisme.

Fidel a l'esperit del leninisme, el P.S.U.C. és alhora un partit nacional i internacionalista que defensa amb tota decisió els drets de la classe obrera i del poble de Catalunya, — inclòs el dret a la llibertat nacional i a l'autodeterminació —, i que treballa i lluita per la democràcia i el Socialisme en estreta germanor amb el Partit Comunista d'Espanya, amb el qual forma una sola unitat en el si del moviment comunista internacional.

Seguint les ensenyances de Lenin, el P.S.U.C. considera el marxisme com un guia per a l'acció, com una teoria revolucionària viva que cal desenrotllar constantment i aplicar de manera creadora a cada situació concreta.

Junt amb el Partit Comunista d'Espanya, el P.S.U.C. ha elaborat una estratègia i una tàctica per a dur a terme en el nostre país la revolució socialista. El nostre programa preveu la marxa al socialisme com un procés en el que figura en primer terme la liquidació de la dictadura franquista i la conquesta de les llibertats democràtiques i que inclou la necessitat de forjar una sòlida aliança de les forces del treball i de la cultura per a edificar un règim de democràcia política i econòmica que condueixi al socialisme.

D'acord amb aquests objectius, els comunistes catalans celebrem el centenari de Lenin impulsant les lluites de la classe obrera i de les masses populars, que soscaven els fonaments del règim dictatorial i que, a través de la vaga general i la vaga nacional, han de fer realitat els canvis político-socials a què aspirem. A l'ensem, ens esforcem per donar cim a un acord o pacte entre tots quants desitgen la llibertat que, si l'assolim, constituïria un poderós estímul a la lluita de masses i a l'avançament cap a la instauració, sense guerra civil, d'un règim democràtic.

Tots els qui a Catalunya aspiren a la democràcia i al Socialisme i volen lluitar pel seu triomf tenen un lloc en els rengs del nostre Partit. Tots quants desitgen contribuir a la victòria del leninisme en el nostre país han d'ingressar en el P.S.U.C., partit dels comunistes de Catalunya, únic partit català que segueix i aplica consegüentment les idees de Lenin.

Els comunistes catalans celebrem el centenari del naixement de Lenin donant entrada en les nostres organitzacions a nous combatents revolucionaris, estudiant i difonent els escrits de Lenin, explicant als treballadors la seva vida de revolucionari exemplar, donant nou i renovat impuls al treball d'educació política en el si del Partit i entre les masses, a l'edició i distribució de la nostra propaganda, a la recaptació de fons per a finançar el treball del Partit.

En el Centenari del naixement de Lenin, els comunistes de Catalunya reafirmen la nostra decisió de no estalviar esforços ni sacrificis en la lluita que ha de culminar en el triomf del Socialisme i del Comunisme.

Barcelona, 1 d'abril del 1970.

El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.

COMBATS PER LA LLIBERTAT, D'ESPANYA, PER LA DEMOCRACIA, SOCIALISME

Executiu del P.S.U. de Catalunya
al company Santiago Carrillo, al Comitè Central del P.C. d'Espanya

(ve de p. 2)

La dictadura afirmà mil vegades que havia acabat amb el comunisme. El Partit Comunista d'Espanya, però, aquí està, arrelat també en les noves generacions. Els comunistes són avui la força més activa i organitzada de la lluita en contra del règim de Franco. I la seva política nacional, unitària, troba cada dia major recolzament en els sectors més amplis de la població.

Benvolguts companys : En aquesta data de tan pregon significat, el Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya vol fer ressaltar el paper primordial que el Partit Comunista jugà en la difusió del marxisme-leninisme a Catalunya i en la preparació de les condicions que feren possible la fusió dels quatre partits marxistes que constituïren el nostre P.S.U. i expressar-vos els nostre profund reconeixement per la constant ajuda que en totes les circumstàncies ens heu procurat. El Partit Comunista d'Espanya, el seu Comitè Executiu, els nostres benvolguts companys José Diaz, Dolores Ibarruri i Santiago Carrillo han contribuït en gran manera a la formació i desenrotllament del P.S.U. de Catalunya com un autèntic partit marxista-leninista de

« ... Els comunistes concebim aquesta nova democràcia — la democràcia política i social, N. de la R. — com un Estat multinacional, proclamant sense reserves els drets nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia, integrats a ell no per la coacció i la imposició del poder central, sinó per la seva lliure i voluntària decisió. Els comunistes mantenim fermament el principi d'autodeterminació dels pobles i el dret de Catalunya, Euskadi i Galícia a desenrotllar i enriquir la seva cultura, la seva llengua i les seves llibertats nacionals. Només un Estat que respecti la diversitat i la personalitat nacional dels pobles que l'integren estarà realment i sòlidament unit en un comú destí; només per aquest camí s'aferrarà la veritable germanor dels pobles d'Espanya. »
(Santiago Carrillo,
¿Después de Franco, què?
1965)

nou tipus. Els documents del Partit Comunista d'Espanya, els treballs del seu Comitè Executiu i especialment els del seu Secretari General són un guia permanent per al nostre treball i un estímul per a la nostra constant superació.

Els nostres dos partits han lluitat i lluiten units perquè ens inspirem en els mateixos principis teòrics i en la mateixa política general elaborada conjuntament. Els llargs anys de lluita contra el franquisme han creat entre nosaltres relacions de germanor i col·laboració profundes i indestructibles. Aquesta identificació política i ideològica ens permet d'actuar en la pràctica com si el Partit Comu-

nista d'Espanya i el Partit Socialista Unificat de Catalunya fossim un mateix i únic partit. I de cara a l'esdevenidor hem dit, i reafirmem novament, que quan les circumstàncies de la lluita ho aconsellin, el P.S.U. de Catalunya, mantenint íntegrament el seu caràcter nacional, passarà a formar part del Partit Comunista d'Espanya tal i com correspon a la nostra condició de partits germans que lluitem en els marcs d'un mateix Estat.

Commemorem aquest 50 Aniversari quan els ideals de la primera revolució proletària, la revolució que dirigí Lenin, han triomfat ja en 14 països. Gràcies a aquesta gran força que és avui el camp socialista i a la lluita dels comunistes de tota la terra, per a les noves generacions, per a tots nosaltres, el comunisme ja no és un somni llunyà; és el demà, és el futur proper que anem a abastar.

Les arrels profundes de la força del Partit Comunista d'Espanya les trobem en la seva fidelitat constant al marxisme-leninisme, en la seva lluita ferma i intransigent contra tota mena de desviacions i sectarismes i per la unitat indestructible del Partit. Les trobem en la seva lluita conseqüent en defensa de les conquestes irreversibles del socialisme en la Unió Soviètica i en tots els països socialistes, per la unitat del moviment comunista i obrer internacional.

L'experiència de cinquanta anys de lluita contra la reacció més brutal i despietada ens ha ensenyat que la fidelitat al marxisme-leninisme no consisteix en la repetició de fórmules fetes. El Partit Comunista d'Espanya ha maldat per aplicar aquests principis de manera creadora a la realitat concreta del nostre país. L'elaboració teòrica constant, constratada per la vida, és la saba que vigoritza el Partit, que el servei receptiu a tots els fenòmens nous de la nostra època, cosa que el capacita per a ésser el portador del pensament polític més avançat i revolucionari del nostre país. Aquest estil, que amb el seu exemple ens ensenyà Lenin, és el que ha permès d'elaborar una política justa, capaç d'unir i mobilitzar les més àmplies capes socials del país junt a la classe obrera en la lluita contra la dictadura, donant la perspectiva de la democràcia política i social com el camí per el qual els pobles d'Espanya poden marxar cap al socialisme.

« ... Conseqüent amb la seva política tradicional de defensa del dret dels pobles a la lliure autodeterminació, el Partit Comunista donarà el seu suport al dret dels pobles de Catalunya, Euskadi i Galícia a decidir lliurement i democràticament el seu destí. El Partit Comunista està segur que els pobles català, basc i galleg sabran escollir el règim que, donant satisfacció a les seves aspiracions nacionals, salvaguardi alhora la seva unitat amb els altres pobles d'Espanya dins un Estat multinacional, per a la lluita comuna per la democràcia, la independència nacional i el progrés econòmic i social. »

(Del Programa del Partit Comunista d'Espanya aprovat en el seu VI Congrés, 28-31 de gener del 1960.)

Benvolguts companys : Units estretament als comunistes d'arreu d'Espanya, celebrem aquest entranyable aniversari organitzant i mobilitzant cada vegada més els obrers i les amples masses de Catalunya en un potent moviment de lluita per les reivindicacions econòmiques i polítiques, per l'amnis-

« ... El sentiment nacional, que Franco no pogué extirpar ni amb els seus ridícols intents de descatalanització i desbasquitació, ni amb el terror, resorgeix avui amb força redoblada. I a Catalunya, i a Euskadi, i a Galícia, el moviment d'oposició al franquisme s'estén des dels « caserios » i masies fins a les fàbriques i universitats. Des de la intimitat de la llar fins als santuaris de la fe, des del món dels negocis fins als cercles artístics, literaris i científics, manifestant obertament la seva inconciliabilitat amb l'actual règim... »

(DOLORES IBARRURI,
informe al Ple
del C.C. del P.C.E.,
agost 1956.)

ta; esforçant-nos per fer avançar la unitat entre totes les forces de l'oposició catalana, contribuint així al necessari pacte per la llibertat que obri una alternativa democràtica a l'actual situació; desenrotllant i estimulant la lluita del nostre poble per les seves llibertats nacionals; enfortint numèricament, políticament i ideològicament el nostre Partit, defensant la seva unitat.

En aquesta data evocadora d'un passat gloriós i d'un present tan ple d'esperança, permeteu-nos, estimats companys, que us expressem la nostra total confiança en la conquesta de la democràcia, en el triomf del socialisme. En l'esforç per apropar aquest futur pel qual tots lluitem i tants companys caigueren, us desitgem molts d'èxits en el treball i en la lluita.

Visca el Partit Comunista d'Espanya!

Visca la unitat dels pobles d'Espanya!

Barcelona, 1 d'abril del 1970.

El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.

EL LENINISME

INAPRECIABLE LLEGAT PEL MOVIMENT COMUNISTA INTERNACIONAL

per JOSEP MOIX
President del P.S.U. de Catalunya

No és pas fàcil per a mi d'escriure un compendi sobre la vida i l'obra grans de Lenin amb motiu de la commemoració del primer Centenari del seu naixement, però després d'una acurada meditació he arribat a la següent conclusió: potser seria útil que la meua modesta contribució a la commemoració d'aquest Centenari consistís en una senzilla, però sentida, exhortació dirigida als nostres compatriotes (que són obrers o camperols, estudiants o intel·lectuals, científics o tècnics, escriptors o periodistes, metges, advocats, artistes, pintors, escriptors, etc.) i particularment als qui són joves, als qui tenen inquietuds polítiques, als qui senten l'afany de trobar una solució democràtica a l'actual situació d'Espanya, per a demanar-los que llegeixin, o que tornin a llegir, algunes de les obres escrites per aquest pensador i realitzador marxista.

La necessitat que la classe obrera i els treballadors, que han donat proves de la seva combativitat revolucionària, i els sectors socials progressistes del nostre poble, llegeixin sobre marxisme és cada cop més urgent. Arreu del món hi ha una gran discussió ideològica. La lectura, l'estudi de les obres de Lenin permet de conèixer d'una manera directa, sense deformacions, el desenvolupament del marxisme i la seva aplicació leninista en la preparació i la realització de la gran Revolució d'Octubre del 1917 en la vella Rússia i, posteriorment, en la construcció del socialisme en el país més gran d'Europa. Lenin fou sempre fidel a la ideologia marxista. Amb tot, mai no oblidà que el marxisme no era un dogma, sinó un guia per a l'acció; que no és una doctrina congelada, sinó una teoria en procés de constant desenvolupament; que no s'havien d'aprendre de memòria les seves tesis, sinó que s'havien d'aplicar en concordança amb les circumstàncies històriques de cada moment concret.

Per a il·lustrar aquestes afirmacions sobre la capacitat ideològica de Lenin, d'excel·lent estratègic i audaç revolucionari, vull fer esment d'alguns exemples.

Lenin fou el primer dels marxistes russos que profunditzà en la missió històrica de la classe obrera com a força revolucionària dirigent, d'avantguarda, i en la necessitat, per a complir aquesta missió, d'un partit obrer revolucionari propi, de nou tipus.

Fou ell també qui formulà per primera vegada la idea de l'aliança de la classe obrera i els camperols, sense la qual considerà, justament, que era impossible l'enderrocament de l'autocràcia tsarista dels terratinents i de la burgesia i instaurar el poder dels treballadors.

En les borrascoses jornades de la primera revolució russa, en el 1905, sorgiren els soviets de diputats obrers, que eren organitzacions polítiques de masses, i Lenin els va avaluar molt, considerant-los com l'embrió del poder popular que, més tard o més d'hora, constituïrien el poder estatal dels treballadors.

Lluita sempre, no solament contra els oportunistes, sinó també contra els sectaris i els qui encobrien el seu oportunisme amb frases revolucionàries.

Després d'haver estat vençuda la revolució del 1905, malgrat que hi hagué un període de tenebrosa reacció, es reanimà el moviment obrer. Lenin, en aquell període, dedicà molta atenció a les formes d'organització del treball del partit per tal que fossin més flexibles i responguessin a les condicions concretes del moviment obrer. Subratllà la importància que tenia l'hàbil aprofitament per les organitzacions del partit de totes les formes de treball legal, dels sindicats, de les cooperatives, de les societats i clubs obrers. Aquesta tàctica flexible, de combinació del treball il·legal amb el legal, permeté al partit de consolidar els vincles amb les masses i preparar-les per a la revolució. Advertí que, si renunciava al treball legal, el partit es divorciaria de les masses i es convertiria en una organització tancada, incapaç de reunir forces a la vista d'un nou ascens revolucionari i que això seria fatal pel partit. Adhuc després del triomf de la Revolució d'Octubre, Lenin insistí incansablement en assenyalar que els comunistes de tots els països havien de treballar allà on es troben les masses.

En els articles *Notes crítiques sobre la qüestió nacional* i *Sobre el dret de les nacions a l'autodeterminació*, Lenin desenvolupà i argumentà el programa marxista sobre el problema nacional i la política nacional del partit bolxevic, els punts fonamentals del qual eren: plena igualtat de drets dels pobles; dret a l'autodeterminació de les nacions — és a dir, dret a separar-se i formar un Estat independent —: El principal, deia Lenin, és la unitat dels obrers de totes les nacions, la seva agrupació sota la bandera de l'internacionalisme proletari.

Lenin estava convençut que el triomf del socialisme era inevitable arreu del món. Però així com Marx i Engels havien suposat que la revolució socialista solament podia triomfar simultàniament en la majoria dels països capitalistes més avançats, ell arribà a la conclusió que en l'època de l'imperialisme la revolució socialista podia triomfar inicialment inclús en un sol país capitalista. Aquesta nova teoria sobre la revolució socialista ha estat d'extraordinària importància per a tots els partits

comunistes i obrers. En concordança amb aquesta idea, Lenin plantejà que la revolució no es pot fer per encàrrec de ningú, que la revolució maduraria en els diferents països, en diferents èpoques i que cada un d'ells aportaria la seva originalitat tocant a les formes i al ritme de les transformacions socialistes. Els esdeveniments històrics que s'han produït des del triomf de la Revolució d'Octubre i la creació del primer Estat socialista fins avui, han confirmat plenament allò que Lenin va preveure. Ja fa quasi 25 anys que la Unió Soviètica no és l'únic país socialista. S'ha format el sistema socialista mundial per 14 diferents països, amb una població de més de mil milions de persones, que s'han alliberat de l'explotació de l'home per l'home i de l'opressió nacional. Molts països d'Àsia, d'Àfrica i d'Amèrica llatina han trencat les cadenes del vergonyós sistema colonial i han emprès el camí del desenvolupament nacional independent.

Crec, doncs, que aquests exemples són prou demostratius que les grans idees de Lenin, el leninisme, són un inapreciable llegat pel moviment comunista internacional i que seria molt útil que les coneguessin més bé les generacions actuals.

Unes paraules més, dirigides especialment als membres i simpatitzants del nostre partit. Voldria repetir, per a recordar-ho als veterans i que ho tinguin present els qui són joves, que el P.S.U. de Catalunya és un partit nacional català, revolucionari, marxista-leninista i internacionalista; que ha comès errors i no poques faltes polítiques, en molts casos degut al seu origen — la unificació de quatre diferents partits obrers — i que si ha superat aquests i d'altres defectes ha estat gràcies a que sempre s'ha mantingut fidel als principis marxistes-leninistes, que han estat els qui l'han guiat i inspirat ideològicament i política, i en les normes pel treball d'organització. Ha contribuït a això també que sempre hem estat estretament units amb el gloriós i experimentat Partit Comunista d'Espanya, del qual no ens ha mancat mai el consell i l'ajut de la seva pròpia experiència. Per això, en complir-se aquest any, alhora que el centenari de Lenin, el 50 Aniversari de la fundació del P.C.E., el P.S.U. de Catalunya el commemorarà com un esdeveniment que li és propi.

Hem de commemorar aquests dos aniversaris tal com ho ha recomanat ja el Comitè Executiu del nostre Partit; impulsant totes les tasques de la campanya, incrementant la lluita de masses contra el Govern opusdeïsta i els intents polítics de continuïtat de la dictadura feixista, per l'enderrocament d'aquesta i pel restabliment de les llibertats democràtiques i nacionals que permetin als pobles d'Espanya expressar lliurement la seva voluntat sobre el seu esdevenidor democràtic i socialista.

Març del 1970.